

Ученицитѣ бѣха безмилостно жестоки спрямо нея — дразнеха я, обиждаха я и я разтревожваха до сълзи. Понѣ кога викаха следъ нея: „Лиза, паницитѣ облиза“ и дори нѣщо по-непристойно и цинично. Тя бѣ мжченица въ своята учителска длѣжностъ.“

Физически слаба и болнава, а при това и нравствено измжчвана, тя умрѣ следъ двегодишно учителствуване“.

Тодора Илиева Петкова.

Родена е въ Търново на 24. X. 1862 год., гдето добива и първоначалното си образование. Първо при църквата „Св. Никола“, а после въ училището при църквата „Св. Константин“, отъ учителката Еленка х. Ангелова.

Презъ 1870 год. свършва I класъ, а презъ 1871 год. по ходатайството на Евгения Кисимова бива приета за ученица въ пансиона „Азилъ Елена Домна“ Букурещъ.

Тукъ се учила седемъ години.

Поради показанъ отличенъ успѣхъ и примѣрно поведение, ромънската училищна властъ ѝ предложила на държавни разноски да я изпритятъ въ Италия да следва рисуване подъ условие, че следъ завършване образованието си, ще бжде учителка въ Ромъния.